

กฎ ก.พ.ค.ตร.

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ และมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ก.พ.ค.ตร. จึงออกกฎ ก.พ.ค.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้เรียกว่า “กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายด้วย

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

“ผู้ถูกสั่งลงโทษ” หมายความว่า ผู้ที่ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

“คู่กรณีในอุทธรณ์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทางวินัยหรือสั่งให้ออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

“เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการรับอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์ และงานธุรการอย่างอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของ ก.พ.ค.ตร. ตามที่ได้รับมอบหมาย

“นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน” หมายความว่า นิติกรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบประจำสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการเจ้าของสำนวน หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการ ก.พ.ค.ตร.

“กรรมการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากประธาน ก.พ.ค.ตร. ให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องอุทธรณ์

ข้อ ๔ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. รักษาการตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง และแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด หรือประธาน ก.พ.ค.ตร. จะเสนอให้ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้ คำวินิจฉัยนั้น ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ เป็นการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวน

ข้อ ๖ กรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดเรื่องระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. หรือตามที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นสมควร หรือคู่กรณีมีคำขอ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน มีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๗ กรณีที่มีได้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนพิจารณาในการเสนอเรื่องอุทธรณ์และตรวจอุทธรณ์ การแสวงหาข้อเท็จจริง การสรุปสำนวน การรับฟังพยานหลักฐาน หรือในการดำเนินกระบวนพิจารณาอย่างอื่นก่อนมีคำวินิจฉัย เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นสมควรหรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มีได้ปฏิบัติเช่นนั้น มีคำขอ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนมีอำนาจสั่งเพิกถอนกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบทั้งหมด หรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

การขอเพิกถอนกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีฝ่ายที่เสียหายอาจยกขึ้นได้ ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินแปดวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุดังกล่าว หรือมิได้ให้สัตยาบันแก่การนั้น

การเพิกถอนกระบวนพิจารณาตามวรรคหนึ่ง อันมิใช่เรื่องที่คู่กรณีละเลยไม่ดำเนินกระบวนพิจารณา เรื่องนั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมาย กฎ ก.พ.ค.ตร. หรือ ก.พ.ค.ตร. หรือที่กรรมการเจ้าของสำนวน กำหนดไว้ ไม่ตัดสิทธิคู่กรณีนั้นในอันที่จะดำเนินกระบวนพิจารณานั้นใหม่ให้ถูกต้องได้

ข้อ ๘ การทำคำขอหรือคำร้องต่อ ก.พ.ค.ตร. ในกระบวนพิจารณาของ ก.พ.ค.ตร. ให้ทำเป็นหนังสือ เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. จะอนุญาตให้ทำด้วยวาจา ในกรณีเช่นนี้ ให้ ก.พ.ค.ตร. พิจารณา จัดแจ้งข้อความนั้นไว้ในรายงานกระบวนพิจารณา

ข้อ ๙ ให้มีการจัดแจ้งรายงานการไต่สวน การดำเนินกระบวนพิจารณาหรือการประชุม พิจารณาไว้ในรายงานกระบวนพิจารณารวมในสำนวนเรื่องอุทธรณ์ทุกครั้ง

รายงานกระบวนพิจารณานั้น ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเลขเรื่องที่ ชื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ชื่อคู่กรณี สถานที่ วันและเวลาที่ดำเนินการ ข้อความโดยย่อเกี่ยวกับเรื่อง

ที่กระทำและลายมือชื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาใดกระทำ ต่อหน้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือพยานให้คู่กรณีหรือพยานดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ในรายงาน กระบวนการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๐ ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลใด ต้องลงลายมือชื่อในกระบวนการพิจารณา หากไม่สามารถ ลงลายมือชื่อได้ จะต้องลงลายพิมพ์นิ้วมือ แงงใด หรือเครื่องหมายอย่างอื่นแทนการลงลายมือชื่อ ในรายงานกระบวนการพิจารณา บันทึก หรือเอกสารใด เพื่อแสดงการรับรู้รายงานหรือบันทึกนั้น หรือเพื่อรับรองการอ่านหรือส่งเอกสารนั้น หากกระทำโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้ว ให้ถือเสมือนกับการลงลายมือชื่อ แต่ถ้ากระทำต่อหน้า ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน แล้วแต่กรณี ไม่จำเป็นต้องลงลายมือชื่อของพยานสองคนรับรอง

ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลที่จะต้องลงลายมือชื่อในรายงานกระบวนการพิจารณา บันทึก หรือเอกสารดังกล่าวลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จัดแจ้งเหตุที่ไม่มีการลงลายมือชื่อ เช่นว่านั้นไว้

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่ง ให้ออกจากราชการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบคำสั่ง

กรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไม่ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อมีการแจ้งคำสั่ง ให้นำทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง รวมทั้งทำบันทึกวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบคำสั่ง

กรณีที่ไมอาจแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับ เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อกับวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืน เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้ เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้น ได้รับคำสั่งดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนไว้แล้ว ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่ง สำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เป็นวันทราบคำสั่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ หรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๒ การยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.พ.ค.ตร. คู่กรณีจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบฉันทะ ให้ผู้อื่นยื่น หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่า วันที่ไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ช่องส่งเอกสารเป็นวันที่ยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.พ.ค.ตร.

การมอบฉันทะให้ผู้อื่นยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐาน ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบ และพยาน

ข้อ ๑๓ กรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนต้องแจ้งข้อความ หรือต้องส่งเอกสารใด ให้แก่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้แจ้งข้อความเป็นหนังสือและส่งเอกสารทางไปรษณีย์

ลงทะเบียนตอบรับ เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนจะมีคำสั่งให้แจ้งข้อความหรือส่งเอกสารโดยวิธีอื่น

ข้อ ๑๔ การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศเป็นวันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น หรือไม่ได้รับ

การแจ้งข้อความหรือส่งเอกสารโดยวิธีอื่นตามคำสั่ง ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดวันที่ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารโดยวิธีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่นนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าในขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ ให้วางหรือปิดหนังสือหรือเอกสารนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น ต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการอื่น พนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งในวันที่ยังวางหรือปิดหนังสือหรือเอกสารนั้น

กรณีที่ไม่พบผู้รับ จะส่งหนังสือหรือเอกสารแก่บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นก็ได้ และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งในวันที่ได้ส่งหนังสือหรือเอกสารให้แก่บุคคลนั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ส่ง วาง หรือปิดหนังสือหรือเอกสารในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกและให้บุคคลผู้นำไปส่งมอบใบรับลงลายมือชื่อผู้รับหรือมอบรายงานการส่งหนังสือหรือเอกสารลงลายมือชื่อบุคคลผู้นำไปส่งเพื่อรวมไว้ในสำนวน

ใบรับหรือรายงานตามวรรคสาม ต้องระบุวิธีส่ง เวลา วันเดือนปีที่ส่งหนังสือหรือเอกสาร รวมทั้งชื่อบุคคลผู้นำไปส่ง ใบรับหรือรายงานดังกล่าวจะทำโดยวิธีจดลงไว้ที่หนังสือหรือเอกสารต้นฉบับซึ่งยื่นต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก็ได้

ข้อ ๑๖ เอกสารหรือพยานหลักฐานที่คู่กรณียื่นต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน หรือที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนได้มา ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน อาจส่งสำเนาให้คู่กรณีตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ เว้นแต่กรณีที่มิกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ

กรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดขึ้นความลับไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลพินิจของ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน

ที่จะจัดทำบันทึกสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่องหรือขอสำเนา
อันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี

ข้อ ๑๗ คู่กรณี พยาน หรือบุคคลภายนอกไม่อาจขอตรวจดูหรือขอคัดสำเนาเอกสาร
ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการภายในกระบวนการพิจารณา ทั้งไม่อาจขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของเอกสารนั้น

ข้อ ๑๘ การตรวจดูหรือการคัดสำเนาเอกสารในสำนวนให้ผู้ขอหรือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจ
จากผู้ขอเป็นผู้ตรวจดูหรือคัด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประธาน ก.พ.ค.ตร. กำหนด
เพื่อความสะดวกหรือเพื่อความปลอดภัยของเอกสารนั้น

ห้ามคัดสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนที่จะมี
การแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น

การรับรองสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตามที่ประธาน ก.พ.ค.ตร. กำหนด เป็นผู้รับรอง

ข้อ ๑๙ ถ้าสำนวน เอกสารของคู่กรณี พยานหลักฐาน รายงานกระบวนการพิจารณาคำวินิจฉัย
หรือเอกสารอื่นใดที่รวมไว้ในสำนวนซึ่งยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา หรือรอการดำเนินการตามคำวินิจฉัย
สูญหายไป หรือบุบสลายทั้งหมดหรือบางส่วน และกรณีดังกล่าวเป็นการขัดข้องต่อการพิจารณาคำวินิจฉัย
การมีคำสั่ง หรือการดำเนินการตามคำวินิจฉัย เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน
เห็นสมควรหรือคู่กรณีฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีคำขอ ให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน สั่งให้คู่กรณี
หรือบุคคลผู้ถือเอกสารนั้น นำสำเนาที่รับรองถูกต้องมาส่งต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน
ถ้าสำเนาเช่นนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนหาไม่ได้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน
อาจมีคำวินิจฉัยให้พิจารณาอุทธรณ์นั้นใหม่ หรือมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์
แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๐ การรับส่งเอกสาร การยื่นเอกสาร การส่งพยานหลักฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้
ตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ ประธาน ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดโดยจัดทำเป็นประกาศ ก.พ.ค.ตร.

ข้อ ๒๑ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก
แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ
ให้นับวันที่เริ่มเปิดทำการใหม่ต่อจากวันหยุดราชการนั้น เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๒๒ กรณีที่กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ มิได้กำหนดเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติ
ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การยื่นอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้อุทธรณ์ต้องเป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

ข้อ ๒๔ กรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ข้อ ๒๕ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์ พร้อมทั้งหลักฐาน แสดงเหตุจำเป็นข้างต้น

ข้อ ๒๖ ภายหลังจากการยื่นอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะ เป็นผู้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดในกระบวนการอุทธรณ์แทนก็ได้

การชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือต่อกรรมการเจ้าของสำนวน คู่กรณีมีสิทธิหน้าที่ปรึกษา ของตนคนหนึ่งเข้าร่วมฟังได้

ข้อ ๒๗ การมอบหมายตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบและพยาน โดยให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค.ตร. โดยให้ใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์และหลักฐานที่แสดงถึงวันรับทราบคำสั่ง

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนกรณีมีเหตุจำเป็น ตามข้อ ๒๕

ให้ผู้อุทธรณ์จัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์เพื่อส่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ประกอบการพิจารณาแก้คำอุทธรณ์

ข้อ ๒๙ การยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ให้ยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ซึ่ง ก.พ.ค.ตร. กำหนดก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นอุทธรณ์ ต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์หรือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราที่ซองหนังสืออุทธรณ์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) สามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์สำหรับผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) แก้อิสวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ หรือหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการถึงแก่ความตาย สำหรับทายาทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๓

ข้อ ๓๑ หนังสืออุทธรณ์ที่เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ได้รับไว้แล้ว ให้ลงทะเบียนเรื่องอุทธรณ์ในสารบบ กรณีผู้อุทธรณ์มายื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองให้เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ออกไปรับให้ผู้อุทธรณ์แล้วให้ตรวจอุทธรณ์ในเบื้องต้น ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ ให้เสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๒) ถ้าเห็นว่าไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ ให้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวันหรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขหรือไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าเห็นว่าข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้น เป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ค.ตร. จะรับไว้พิจารณา ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓

การถอนอุทธรณ์และการดำเนินการกรณีผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๒ ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในเรื่องนั้นก็ได้

การถอนอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนบันทึกไว้ และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับและให้จำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๓ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์ออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิจะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเรียกเข้ามาเนื่องจากคู่กรณีในอุทธรณ์มีคำขอ

คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ ก.พ.ค.ตร. จำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ แต่ถ้า ก.พ.ค.ตร. เห็นว่าการพิจารณาต่อไปจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองระบบคุณธรรมก็ให้พิจารณาต่อไปได้

หมวด ๔
การคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๓๔ ผูุ้ทธรณ์อาจคัดค้านกรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิดวินัยที่ผูุ้ทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผูุ้ทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำความผิดวินัยที่ผูุ้ทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผูุ้ทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผูุ้ทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผูุ้ทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผูุ้ทธรณ์

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไรด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อมีการยื่นคำคัดค้านกรรมการคนใด ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. แจ้งให้กรรมการที่ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการคัดค้านนั้นไว้จนกว่าจะได้มีการชี้ขาดในเรื่องนั้น

การพิจารณาคัดค้านให้นำเรื่องเสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณา ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๖ กรรมการผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๓๔ หรือเห็นว่ามีเหตุอื่นที่อาจจะมีการกล่าวอ้างในภายหลังได้ว่า ตนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรม และประสงค์ขอถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้งดการปฏิบัติหน้าที่และแจ้งต่อประธาน ก.พ.ค.ตร. โดยให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๓๗ การกระทำใด ๆ ของกรรมการที่ได้กระทำไปก่อนงดการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่กรรมการผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดใหม่

หมวด ๕
การจ่ายสำนวน การสั่งรับ หรือไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

ข้อ ๓๘ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. มอบหมายกรรมการคนหนึ่งเป็นกรรมการเจ้าของสำนวน

ข้อ ๓๙ ให้กรรมการเจ้าของสำนวนพิจารณาอุทธรณ์ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์และแสวงหาข้อเท็จจริงต่อไป

(๒) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในเจ็ดวันหรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย

(๓) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ต้องห้ามรับไว้พิจารณาตามข้อ ๔๐ ให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย

ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้รับอุทธรณ์ซึ่งมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา

(๑) ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๒๓

(๒) ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๓๐

(๓) ก.พ.ค.ตร. ได้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๓๙ และได้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์แล้ว

(๔) เรื่องที่เคยอุทธรณ์มาก่อนและอยู่ระหว่างพิจารณาหรือเป็นอุทธรณ์ที่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ข้อ ๔๑ เมื่อ ก.พ.ค.ตร. ได้รับความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนที่มีความเห็นเสนอไม่รับอุทธรณ์ตามข้อ ๓๙ (๓) ถ้าเห็นว่า เป็นอุทธรณ์ที่รับไว้พิจารณาได้ ก็ให้สั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และให้กรรมการเจ้าของสำนวนแสวงหาข้อเท็จจริงต่อไป แต่ถ้าเห็นว่า เป็นอุทธรณ์ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณา ลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามข้อ ๔๐ ให้ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ดังกล่าวออกจากสารบบ

หมวด ๖
การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๒ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งรับอุทธรณ์แล้ว ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนายานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีที่พยานหลักฐานประกอบอุทธรณ์มีปริมาณหรือสภาพที่ทำให้การส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์เป็นภาระอย่างมาก ให้แจ้งคู่กรณีในอุทธรณ์ทราบเพื่อขอตรวจดู ณ ที่ทำการ ก.พ.ค.ตร.

ข้อ ๔๓ ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์โดยขัดแย้งตามที่ปรากฏในหนังสืออุทธรณ์ และคำขอท้ายอุทธรณ์รวมทั้งประเด็นที่กำหนด พร้อมส่งสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้ทำคำแก้อุทธรณ์หรือภายในระยะเวลาที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด

ข้อ ๔๔ กรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ ไม่ครบถ้วนหรือขัดแย้ง จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์แก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๔๕ เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์แล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนา คำแก้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๔๖ กรรมการเจ้าของสำนวนมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวน และการลงโทษ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัด มาให้ถ้อยคำ หรือมีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง รวมทั้งให้มีอำนาจ เรียกคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามที่เห็นสมควร โดยให้บันทึกการได้มา ของพยานหลักฐานหรือเอกสารให้ปรากฏในสำนวนด้วย

หมวด ๗

การสรุปสำนวน

ข้อ ๔๗ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณี รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่นที่ได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริง แล้วเห็นว่าไม่มีกรณีที่จะต้องแสวงหา ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้มีคำสั่งกำหนดวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น แล้วแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน บรรดาคำอุทธรณ์เพิ่มเติม คำแก้อุทธรณ์ คำชี้แจง รวมทั้งพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่ยื่นหลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ไม่ให้รับไว้เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนอุทธรณ์และไม่ต้องส่งสำเนาให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๘ เมื่อได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวน จัดทำบันทึกสรุปสำนวนเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

บันทึกสรุปสำนวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

(๒) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากคำอุทธรณ์และเอกสารอื่น ๆ รวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ปรากฏในสำนวนและสรุปคำขอของผู้อุทธรณ์

(๓) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง

(๔) ความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนเกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอ ของผู้อุทธรณ์

หมวด ๘
การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๔๙ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องใด ให้กรรมการเจ้าของสำนวนแจ้งวันประชุมพิจารณาวินิจฉัยให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และคู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่จะพิจารณาวินิจฉัยและมีมติในเรื่องนั้น หรือมาแถลงด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัยก็ได้

คำแถลงตามวรรคหนึ่ง จะยกข้อเท็จจริงที่มีเคยได้ยกขึ้นอ้างไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งคู่กรณีสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนหน้านั้น แต่ ก.พ.ค.ตร. จะรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายแสดงพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงหักล้างแล้ว

ข้อ ๕๐ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้องและแนวทางการดำเนินงานให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๕๑ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไข หรือยกเลิกคำสั่งลงโทษและให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเร่งรัดติดตามการเยียวยา หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้

กรณีที่ ก.พ.ค.ตร. เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมอาจกำหนดไว้ในคำวินิจฉัย โดยให้คำนึงถึงความเสียหายที่ชัดเจนซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นประกอบด้วย

การวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหา หรือบรรเทาทุกข์ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้ การกำหนดวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้แก่ คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุพิพาทนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ

ข้อ ๕๒ คำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- (๖) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๗) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๘) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.พ.ค.ตร. ที่ประชุมพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย

กรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้กรรมการผู้ใดไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ก็ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นด้วย

กรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้ ข้อ ๕๓ เมื่อได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นให้คู่กรณีทราบ หนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดด้วย

ข้อ ๕๔ ในการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจาก ก.พ.ค.ตร. เข้าร่วมชี้แจงและตอบข้อซักถามต่อที่ประชุมด้วย เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาเป็นอย่างอื่น เป็นกรณีไป

ข้อ ๕๕ การประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ถ้ากฎ ก.พ.ค.ตร. ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำระเบียบ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการประชุมของ ก.พ.ค.ตร. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน และเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์

ข้อ ๕๖ ให้ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. มอบหมายนิติกรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เป็นนิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการเจ้าของสำนวน หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕๗ ให้ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. มอบหมายเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัย เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์ และงานทางธุรการอย่างอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๘ บรรดาเรื่องอุทธรณ์ที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค.ตร. ที่ได้ยื่นและรับไว้ก่อนมีการแต่งตั้ง ก.พ.ค.ตร. และได้มีการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะนั้นไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน ให้การดำเนินการนั้นเป็นอันใช้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗
สมรรถชัย วิชาลาภรณ์
ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ.ค.ตร. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค.ตร. และตามมาตรา ๑๔๕ บัญญัติให้คัดค้านกรรมการ ก.พ.ค.ตร. เหตุแห่งการคัดค้าน วิธีการคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการถอนตัว เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ตร. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้